

Recensie: Interview When Airy Met Fairy

foto © When Airy Met Fairy

Recensie:

When 'Airy Met Fairy is een Luxemburg/IJslandse muziekgroep die wordt omschreven als een project, meer dan een band. De harde kern van de groep bestaat uit een vast trio bestaande uit singer-songwriter Thorunn Egilsdottir (zang en piano), die in 2013 deelnam aan The Voice Germany, Mike Koster (synthesizers) en Thomas Copier (drummer). De bedoeling van dit project is om muziek en beeld perfect te laten samenvallen. Het resultaat is "The Breach", een plaat die aanleunt bij Moloko & Kate Bush.

Een gesprek met Mike Koster en Thorunn Egilsdottir.

Waarom hebben jullie gekozen voor een project eerder dan een muziekgroep?

Thorunn: We werken samen met visuele artiesten, mensen die onze muziek in beeld brengen. Voor ons is dat een zeer vruchtbare samenwerking. Het is leuk om te zien dat we met onze audio een invloed hebben op de beelden die zij maken. Zij geven onze muziek een gezicht, maar we kijken wel samen met hen naar welke beelden het best zouden passen bij de muziek. Het is geweldig om met hen samen te werken want muziek wordt zo meer dan enkel het geluid. Daarom kiezen we eerder voor een artistiek project.

Zijn er positieve en negatieve effecten aan het samenwerken met andere artiesten?

Thorunn: Ik zie helemaal geen negatieve aspecten. Het is gewoon muziek spelen, maar het is ook leuk voor de band om wat voeding te krijgen waarmee ze kunnen denken.

Mike: Het is soms een uitdaging, maar er komen altijd goeie dingen uit. Als iemand een andere mening heeft dan discussiëren we daarover en dan vinden we een andere manier. Hierdoor klinkt onze muziek op het einde beter dan het was in het begin. Het visuele aspect helpt onze muziek en wij voeden dan weer het visuele.

Wat komt er dan eerst, het beeld of de muziek?

Mike: De muziek komt eerst, maar het zou nooit zo sterk kunnen worden als er geen beelden bij kwamen. Alles werkt samen. Het is een kunstvorm.

Thorunn: Het start in mijn woonkamer. Ik heb een piano en een stem. Dan komt er een idee in mijn hoofd, loopt het naar mijn vingers en dan komt de melodie. Daarna maken we een skelet van het geluid met de bas en het drumstel. Wanneer het dan klaar is, praten we met de andere leden van het project. Eén daarvan is mij zus (Rana), een andere is de Franse cineast Raphael Kindig. Dan vertellen we hen over wat het nummer gaat en proberen ze daar beelden bij te denken. Het is de bedoeling om niet te voorspelbaar te werk te gaan. Bijvoorbeeld wanneer we voetstappen willen tonen, zullen we dat niet rechtstreeks doen maar op een bepaalde manier verbergen. Het is interessanter om een schat te vinden.

Mike: We zouden nooit een clip doen waarin iedereen ons ziet muziek spelen. Het is altijd het verhaal achter het nummer dat we proberen te visualiseren, de abstractie in de beelden samenvoegen met de nummers. Er moet steeds ruimte zijn voor verbeelding.

Probeert u die visualisaties live ook mee te brengen?

Thorunn: Eigenlijk houden we live van simpliciteit. Ik ben zelf van IJsland en hierdoor hou ik meer van het donkere met een zacht wit licht. We proberen het op niveau van onze muziek te doen. Wanneer het te complex wordt, zou dat niet bij onze stijl passen. Het moet allemaal zo simpel mogelijk zijn.

Mike: De nummers die we live brengen zouden nooit werken met een grote show en flitsende lichten. Hierdoor moeten we dan ook een rustige atmosfeer creëren waardoor het publiek zich op het gemak gaat voelen. Warme belichting is belangrijk omdat het gezellig moet zijn.

Thorunn: Wij zien het als een soort communicatie met het publiek. Het is een gevoel dat diep van binnenuit speelt. Dat willen we naar buiten brengen tijdens onze shows. Het doet denken aan een magisch moment. We willen de mensen laten voelen dat ze niet alleen zijn.

Spelen jullie het liefst in intiemere zalen?

Mike: We voelen ons echt op het gemak bij kleine shows. Dat is omdat we zo'n intieme muziek maken. We verkiezen kleine zalen met veel mensen boven grote zalen met weinig mensen. Het is een heel ander gevoel. Alsof de mensen in de zaal ons horen ademen en wij hen.

Is het project blijvend of zal dit langzaamaan veranderen in een muziekgroep?

Thorunn: We hebben twee vaste partners en er zijn ook andere artiesten die graag met ons zouden samenwerken. Dat is dan ook het mooie van dit hele project. Muziek is iets puur, het is de essentie. Wanneer men bij het woord muziekbusiness "muziek" weglaat is dat gewoon een business. Dan is muziek eigenlijk gewoon iets zoals een huis of een auto.

Mike: Muziek wordt een product dat kan gelanceerd worden met het geld dat er is. Mensen die naar de top 40 luisteren, investeren hun intelligentie niet in het luisteren van muziek. Ze horen grappige geluiden en daar zijn ze tevreden mee. Daar draait het eigenlijk allemaal om, wat eigenlijk jammer is.

Thorunn: Wij proberen met onze muziek echt weg te stappen van dit commerciële feit. Het voelt alsof muziek tegenwoordig niets meer waard is. Mensen zijn niet meer bereid om te betalen voor muziek. Hoe zouden we hen overtuigen om voor muziek te betalen als ze nu al niet meer willen betalen om te bellen? Het is een moeilijk milieu geworden en het wordt steeds harder om echt een plaats te verwerven in die maatschappij. We doen de dingen die we graag doen. Maar als we concerten spelen, moeten we ook ons eigen materiaal dragen en zelf de shows regelen. We zijn blij als er mensen zijn die met ons willen samenwerken om alles op te nemen en te visualiseren. Geld is geen probleem voor ons, we proberen gewoon onze stempel te drukken op deze wereld. Maar het is een realiteit dat het moeilijker wordt in het huidige milieu.

Zouden jullie dan ooit een populaire band willen worden?

Thorunn: We willen dat onze liedjes hun oren bereiken, hoe meer hoe beter. Het enige wat we niet willen is aan het geld denken dat we moeten verdienen. Het zou dit soort muziek echt verpesten, dat gaat gewoon niet samen. We willen niet dat er druk komt te staan op onze muziek. Het is eerder een cadeau dat wij geven aan het publiek en we willen er niet door worden onderdrukt.

Toch heeft u deelgenomen aan The Voice wat op zich wel commercieel is.

Thorunn: Ik ging daar normaal nooit aan deelnemen. Maar een vriendin van mij zei dat ik het echt moest doen. Eerst en vooral had ik niet gedacht dat ik zo ver ging geraken (laatste 24 deelnemers). Ik was namelijk een echt buitenbeentje in heel die show. Ik denk dat ik ernaartoe ging omdat ik op dat moment helemaal niet wist hoe commercieel het was. Ik had er nog nooit naar gekeken maar ik wist dat ze echt goeie artiesten hadden in het verleden. Ik heb daar veel dingen geleerd omdat ik daar was en omdat ze mij respecteerden. Ze lieten me altijd mijn eigen nummers kiezen, niemand veroordeelde me daarvoor. Maar ik zou nooit meer terug gaan en ik zou het zeker niemand aanraden. Het is een competitie en dat gaat helemaal niet samen met het maken van kunst.

Wat vindt u dan van gelijkaardige concepten?

Thorunn: Ik hou niet van competitie. Ik deed het maar het voelde niet goed aan. Ik

denk wel dat er goede artiesten uit kunnen voortkomen. Ik zag er wel enkele zeer goeie zangeressen aan het werk. Maar het is een zeer hard milieu en om van muziek te kunnen leven, moeten ze weten dat het heel moeilijk is. Maar de meeste mensen gaan wel om die reden. Ik wil het zeker niet veroordelen maar ze verkopen wel heel veel cd's wanneer ze winnen. Ik wist wel dat wanneer ik zou winnen dat ze mij na twee maanden al zouden vergeten zijn.

Mike: Het probleem met die talentenshows is dat wanneer iemand het wint, die persoon meteen op de piek van zijn carrière staat. Vanaf dan kan het alleen maar neerwaarts gaan. Het begin is dus het einde.

Wat heeft u daarna dan beslist om te doen?

Thorunn: Daarna had ik persoonlijk wat moeilijkere tijden, maar door die periode kwamen ook verschillende ideeën in me op. De melodieën en songteksten kwamen als machinegeweren in mijn hoofd. Dan besliste ik om dat in werk om te zetten en een band op te richten. Ondertussen hebben we al in Japan gespeeld, Reeperbahn festival, Eurosonic/Noorderslag en Icelandic Airwaves. Dus uiteindelijk kwam er wel iets goed uit die ervaring met The Voice. Ik was de typische vrouw die geen zelfvertrouwen had, maar dankzij The Voice heb ik dat toch gekregen. Nu heb ik verschillende mensen rondom mij, al wil ik niet dat de groep rond mij draait. Het gaat om de muziek, om ons en niet om mij.

Thorunn komt uit IJsland, Mike uit Luxemburg, wat is het verschil tussen deze twee landen?

Thorunn: Het is echt een zeer groot verschil! Ik heb in Frankrijk, Duitsland, IJsland en Luxemburg gewoond. IJsland is mijn thuisland en dat is dan ook meteen de plaats waar mijn inspiratie op vlak van muziek van komt. Het is een zeer mooi land maar de cultuur is zeer verschillend in vergelijking met Luxemburg. De reden waarom ze zo goed zijn bij het exporteren van muziek is omdat de winters er zeer lang zijn. De enige mogelijkheid is dan ook om muziek te schrijven. Iedereen in IJsland heeft wel iemand muzikaals in de familie. In Luxemburg heeft iedereen dan weer iemand in de familie die bij de bank werkt.

Is er dan plaats voor muziek in Luxemburg?

Mike: Ik ben twintig jaar geleden muziek beginnen maken en ik merk dat het de laatste jaren steeds meer begint te leven. Wanneer ik begon, waren er niet eens plaatsen om muziek te spelen. Nu zijn er verschillende zalen bijgekomen. We hebben rond de tweehonderd bands (wat veel is voor in zo'n klein landje). Niet iedere band heeft evenveel succes natuurlijk. Het zit nog in zijn beginjaren dus binnenkort zal er nog veel te horen zijn van Luxemburg. Omdat Luxemburg omringd is door zo veel landen en zelf klein is, is het ook makkelijk voor ons om in het buitenland te gaan spelen. We kennen ook veel talen waardoor onze muziekcultuur snel verandert. We kunnen in alle talen zingen en daardoor hebben we toegang tot veel internationale muziek. Hierdoor leren de Luxemburgers veel bij van andere culturen waardoor hun muziek zeer diverse invloeden krijgt.

Welk land is dan het thuis voor de band: Luxemburg of IJsland?

We plaatsen ons niet in één bepaald land, we zijn een band van de planeet aarde.

< Niels Bruwier >